

LINH MỤC CÔNG GIÁO NƠI TRẠI TÙ LAO ĐỘNG

Giữa một cánh đồng cỏ xanh rì nằm trên sườn đồi, chơ vơ một tiểu khu có tường cao bọc kín và chằng chịt các dây thép gai dẫn điện. Chốn này không gì khác là trại tù cải tạo lao động Đồng-Thổ-Thanh, khét tiếng vì chính sách cứng rắn và tàn bạo. Trại nằm trong miền Ba-Mông, Nội Mông-Cổ.

Trại khét tiếng không phải vì giam giữ những tên tù sát nhân cho bằng thái độ quá-ác của các viên canh tù. Họ đánh đập tù nhân cách tàn nhẫn. Ngoài ra còn có cảnh dao-búa tranh dành quyền sống giữa các tù nhân. Vì thế không lạ gì trại khét tiếng dã man nhất! Kẻ nào vô phúc bước qua cửa trại, tức khắc bị cắt đứt với thế giới bên ngoài.

Trại tù Đồng-Thổ-Thanh rất quan trọng vì có lò gạch, thành lập với chủ yếu cải-tạo tù nhân bằng lao động khổ sai. Các tù nhân phải khiêng đất, đẩy gạch, tổng cộng đến 500 kilô và

làm việc từ 11 đến 15 tiếng đồng hồ mỗi ngày. Với số giờ và số lượng lao động như thế, đáng lý họ phải được tẩm bổ bằng lương thực dồi dào. Nhưng hỡi ôi, các tù nhân chỉ được ăn mỗi ngày vài cái bánh bột gạo bé-tẻo-teo với chút rau luộc. Vồn vện có thế! Thêm vào đó, trong ngày có cả bảy lần điểm danh. Ai vắng mặt sẽ bị đánh như tử. Nếu vắng mặt thường xuyên, thời gian giam cầm sẽ bị kéo dài.

... Một ngày cũng vào một buổi điểm danh như thế, bỗng có kẻ thỉnh linh kêu to "Thần phụ"! (trong tiếng Hoa có nghĩa là "Cha"!) Kinh ngạc, mọi cặp mắt đổ dồn về phía ra vào. Một người dong dỏng cao, tóc cắt ngắn, đang thanh thân tiến đến bên họ. Đó là **Linh Mục Ngụy-Trung-Hoa, bị kết án 3 năm lao động khổ sai.**

Cha Ngụy-Trung-Hoa thụ phong Linh Mục năm 1995 và được chỉ định làm Cha sở nơi quê sinh của ngài. Như bao tân Linh Mục Công Giáo khác, với hành trang tràn đầy nhiệt huyết và trọn tâm tình yêu mến THIÊN CHÚA, Cha Ngụy làm việc đêm ngày không ngơi nghỉ. Cha nỗ lực truyền giảng Tin Mừng và đem về đàn những con chiên lạc bầy. Nhưng rồi chính lúc đang hoạt động hăng say như thế Cha Ngụy bị bắt. Hôm ấy là buổi chiều vọng lễ Giáng Sinh 1995. Cha bị kết án vì tội gọi là "hoạt động tôn giáo bất hợp pháp"!

Thật là thảm họa thảm họa! Đàn chiên bơ vơ không chủ chăn. Chủ chăn thì bị bó buộc rời bỏ đàn chiên và bị giam cầm nơi trại lao động khổ sai.

Vừa vào trại, Cha Ngụy-Trung-Hoa bị xếp ngay vào loại "tù nhân nguy hiểm". Cha bị canh chừng, bị theo dõi ngày đêm. Trông thấy thân hình mảnh khảnh của Cha, các tù nhân nghĩ rằng Cha Ngụy không chịu được lâu kỷ luật của trại. Các viên cai tù thì chỉ chờ dịp để hạ nhục vị Linh Mục Công Giáo!

Cơ hội xảy đến. Hôm ấy cơn mưa tầm tã đổ xuống trại. Đường trơn trượt khó đi. Các tù nhân vẫn phải lao động như thường. Các viên canh trại cho phép từng ba người đẩy 1 xe chở gạch. Nhưng Cha Ngụy thì phải xoay xở một mình. Cha không phản kháng. Cha lắng lẽ tuân lệnh. Cha cầu nguyện không ngừng. Cha van xin THIÊN CHÚA trợ giúp. Cha ngạc nhiên thấy mình có thể đẩy xe gạch nặng trên con đường bùn lầy như thế. Đôi lúc Cha quay lại đằng sau xem có người nào phụ giúp mình chăng???

Chiều đến, các tù nhân ngừng ngà. Các viên canh tù kinh hãi. Riêng Cha Ngụy cũng ngạc nhiên về ngày lao động cực kỳ khó khăn của mình. Các tù nhân xúm lại hỏi Cha:

- Ông tìm đâu sức mạnh lực sĩ như thế?

Cha Ngụy chỉ đơn sơ trả lời:

- THIÊN CHÚA giúp tôi!

Kể từ ngày ấy, các tù nhân nhìn Cha Ngụy với cặp mắt khác. Họ khâm phục và tin chắc Cha được Trời Cao bảo vệ cách riêng. Các viên canh tù cũng giảm bớt việc tìm kiếm đường-tơ kẽ-tóc để bắt tội Cha. Họ không hạch hỏi sách nhiễu Cha nữa.

Một thời gian ngắn sau khi nhập trại, Cha Ngụy-Trung-Hoa nhận được nhiều đồ cứu trợ do các bốn đạo gửi vào. Cha phân phát hết cho các tù nhân. Cử chỉ quảng đại của Cha dần dần tạo được bầu khí yêu thương huynh đệ giữa các tù nhân.

Một hôm, một tù nhân ngã bệnh nặng. Nhìn người bệnh vật vã đau đớn, mọi người bó tay chịu trận, không biết phải tìm linh dược nào chữa trị. Cha Ngụy lắng lẽ kêu cầu THIÊN CHÚA và van xin Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Xong, Cha rót Nước Thánh vào ly và đưa cho người bệnh uống.

Ban đầu ông từ chối, nhưng vì Cha nài nỉ nên ông miễn cưỡng nghe lời. Một lúc sau, cơn đau chấm dứt và một thời gian ngắn sau đó, ông khỏi hẳn bệnh. Lần này, tiếng đồn khỏi bệnh nhờ uống Nước Thánh của Cha Ngụy lan nhanh trong trại. Nhiều tù nhân bắt đầu tìm hiểu Đạo Công Giáo. Cha Ngụy nói cho họ nghe về Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ MARIA.

Đầu năm 1999, khi được trả tự do, Cha Ngụy-Trung-Hoa đã rửa tội cho 3 tù nhân. Nhiều người khác biết làm dấu Thánh Giá và đọc thuộc lòng Kinh Kính Mừng MARIA.

... Khi Con Chiên mở ấn thứ năm, thì tôi thấy dưới bàn thờ, linh hồn của những người đã bị giết vì đã rao giảng Lời THIÊN CHÚA và đã làm chứng. Họ lớn tiếng kêu: "Lạy Chúa Chí Thánh và Chân Thật, cho đến bao giờ Ngài còn trì hoãn, không xét xử và không bắt những người sống trên mặt đất phải đền nợ máu chúng con?" Bấy giờ mỗi người trong số họ được lãnh một áo trắng; và có lời phán bảo họ cứ nghỉ yên một thời gian ngắn nữa, chờ cho đủ số những người cũng là tôi tớ THIÊN CHÚA và là anh em của họ, sắp bị giết như họ (Khải Huyền 6,9-11).

("Missions Étrangères de Paris", n.349, Mai/2000, trang 133-137)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt